

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 1174/2005/EK RENDELETE

(2005. július 18.)

a Kínai Népköztársaságból származó kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az „alaprendelet”) és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal való egyeztetést követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

A. IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

- (1) A Bizottság a 128/2005/EK rendelettel ⁽²⁾ (a továbbiakban: az „ideiglenes rendelet”) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: a „KNK”) származó, az ex 8427 90 00 illetve az ex 8431 20 00 KN-kód alá tartozó kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik, azaz az alváz és a hidraulikus rendszer behozatalára.
- (2) Emlékeztetőül: a dömpinggel és a kárral kapcsolatos vizsgálati időszak a 2003. április 1-jétől 2004. március 31-ig tartó időszakra terjedt ki. A kár elemzése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2000. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki (a továbbiakban: „bázisidőszak”).

B. AZ ELJÁRÁS TOVÁBBI MENETE

- (3) A KNK-ból származó kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetését követően néhány érdekelt fél írásbeli észrevételt nyújtott be. Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is.
- (4) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt összes információ feltárását és ellenőrzését. Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően helyszíni ellenőrző vizsgálatra került sor két importőr telephelyén, a Jungheinrich AG-nál Németországban és a TVH Handling Equipment N.V.-nél Belgiumban.
- (5) Minden érdekelt fél tájékoztatást kapott azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapul szolgáltak a végleges dömpingellenes vám kivetésére és az ideiglenes vámmal biztosított összegek végleges beszedésére irányuló javaslatához. A felek lehetőséget kaptak továbbá arra, hogy a tájékoztatást követően adott határidőn belül előadhassák észrevételeiket.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 25., 2005.1.28., 16. o.

- (6) Ezután sor került a felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételek vizsgálatára, és adott esetben a megállapítások megfelelő módosítására.

C. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

- (7) Az érintett termék a KNK-ból származó, rendszerint raklapokra helyezett anyagok mozgatására használt, nem önjáró kézi emelőkocsi, valamint annak alapvető részegységei, azaz alváz és hidraulika, (a továbbiakban: az „érintett termék”), mely rendszerint az ex 8427 90 00, illetve az ex 8431 20 00 KN-kód alá kerül besorolásra.
- (8) Néhány érdekelt fél megismételte az ideiglenes rendelet 11 preambulumbekzdésében ismertetett észrevételeit az alváznak és a hidraulikának az érintett termék fogalom meghatározásába történő bevonását illetően. Mindez azonban anélkül történt, hogy további információt vagy indoklást bocsátottak volna rendelkezésre. Ezekre az észrevételekre a Bizottság már válasszal szolgált az ideiglenes rendelet 12 és 14 preambulumbekzdésében. Az érintett felek nem fűztek további érveket az ideiglenes rendelet ezen részeihez.
- (9) További érvek a következők voltak: a) az alváz, valamint a hidraulika nem ugyanaz a termék, mint a kézi emelőkocsi; az alváz és a hidraulika esetében továbbá nem került sor dömpingvizsgálatra és kárfelmérésre, éppen ezért nem vehető ki dömpingellenes vám sem; b) a részegységeknek az érintett termék meghatározásába az alaprendelet 13. cikkében megállapított eljárás nélkül történő bevonása méltánytalanul sújtaná a kézi emelőkocsik összeszerelésével foglalkozókat a Közösségben; valamint c) alvázat és hidraulikát javítási célokra is behoznak, így az alvázra és a hidraulikára kivetett vám méltánytalanul sújtaná a jelenlegi felhasználókat.
- (10) Azt az érvet illetően, hogy az alváz, illetve a hidraulika nem ugyanaz a termék, mint a kézi emelőkocsi, és hogy az alváz és a hidraulika esetében nem került sor dömpingvizsgálatra és kárfelmérésre, meg kell jegyezni: az ideiglenes rendelet 10 preambulumbekzdésében ismertetett okokból kifolyólag (vagyis mert mindegyik típus ugyanazokkal az alapvető fizikai tulajdonságokkal rendelkezik és ugyanazon alapvető célokra használják fel őket) e vizsgálat keretein belül a kézi emelőkocsik minden fajtája és azok alapvető részegységei egy és ugyanazon terméknek minősülnek. Ezeket a megállapításokat cáfoló nyomós bizonyíték nem érkezett. Azt az érvet illetően, hogy az alváz és a hidraulika tekintetében nem készült dömping- és kárcálkuláció, emlékeztetni kell arra, hogy ezek az alapvető részegységek az érintett termék fogalmába beletartoznak, és az érintett termék esetében a hasonló terméket gyártó közösségi iparágat érintő dömping és kár az előírásoknak megfelelően megállapítást nyert. Konkrétan a dömping vonatkozásában a vizsgálat azt állapította meg, hogy a vizsgálati időszakban az alváz és a hidraulika behozatalának volumene túl kicsi volt ahhoz, hogy reprezentatív lehessen. Ennek következtében az a döntés született, hogy az érintett termék dömpingkülönböztetést a kézi emelőkocsik alapján kell meghatározni, mivel ezek esetében reprezentatív és megbízható adatok álltak rendelkezésre.
- (11) Azt az érvet illetően, hogy ahhoz, hogy a Közösségben a kézi emelőkocsik összeszerelésével foglalkozók ne kerüljenek méltánytalanul nehéz helyzetbe, az alapvető részegységek bevonása az érintett termék fogalmába csak az alaprendelet 13. cikkének rendelkezései révén lehetséges, meg kell jegyezni, hogy a 13. cikk irreleváns az érintett termék fogalom meghatározása szempontjából. Az alaprendelet 13. cikke nem erre, hanem különböző kijátszási praktikákra utal, többek között arra, amikor az összeszerelendő részegységek nem tartoznak bele az érintett termék fogalmi definíciójába; jelen esetben azonban nem ez a helyzet. Éppen ezért az érv elfogadhatatlan.
- (12) Azt az érvet illetően, hogy az alvázat és a hidraulikát javítási célokra is behozzák, és hogy az alvázra és a hidraulikára kivetett vám méltánytalanul sújtaná a jelenlegi felhasználókat, meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat során egy felhasználó sem panaszkodott arra, hogy valamely intézkedésnek ilyen hatása lenne. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a vizsgálati időszak alatt a KNK-ból behozott alvázak és hidraulikák mennyisége elhanyagolható a kínai kézi emelőkocsik behozatalának mennyisége mellett. Vagyis az intézkedésnek a régi kézi emelőkocsik javítására gyakorolt hatása, amennyiben lenne ilyen, nem lenne jelentős, így az érv elfogadhatatlan.
- (13) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 10–15 preambulumbekzdésében ismertetett, az érintett termék meghatározására vonatkozó következtetések megerősítést nyernek.

2. A hasonló termék

- (14) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendeletnek a hasonló termékre vonatkozó 16–18 preambulumbekezdése megerősítést nyer.

D. A DÖMPING

1. Piacgazdasági elbánás (PE)

- (15) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően három együttműködő exportáló gyártó jelezte, hogy meg kellett volna kapniuk a piacgazdasági elbánást. Kettő közülük egyszerűen megismételte a korábban benyújtott és a Bizottság által már megválaszolt érveket (lásd az ideiglenes rendelet 19–34 preambulumbekezdését).
- (16) Emlékeztetni kell rá, hogy a két exportáló gyártó egyikének – amely valójában két kapcsolt vállalatból áll – esetében a vizsgálat megállapította, hogy egyes eszközöket jelentősen magasabb értékkel vezettek be az egyik vállalat kimutatásaiba, mint amennyit vételi árként valójában fizettek érte. Megállapítást nyert, hogy ezzel a vállalat megsértette az IAS 1-et (pénzügyi kimutatások korrekt prezentációja) és az IAS 16-ot (ingatlanok és berendezések elszámolási értékelése). Megállapítást nyert továbbá, hogy a másik vállalat megsértette az IAS 21-et (külföldi fizetőeszközökkel folytatott tranzakciók eredeti értéken történő elszámolása) és az IAS 32-őt (pénzügyi eszközök közzététele és prezentálása). Ráadásul a vállalatok könyvvizsgálóinak pénzügyi beszámolóiban nem tükröződnek ezek a problémák, ami amellet szól, hogy a könyvvizsgálatokat nem az IAS-nek megfelelően végezték. Mivel újabb bizonyíték nem érkezett, amely módosíthatná a fentebbi megállapításokat, megerősítést nyer, hogy az exportáló gyártó nem felel meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második kritériumában megállapított követelményeknek.
- (17) Egy másik exportáló gyártó esetében a vizsgálat megállapította, hogy egy kölcsön kivezetése nem szabályszerűen történt a vállalat elszámolásaiban, ami jelentősen befolyásolta a vállalat pénzügyi eredményeit. Ezzel a vállalat megsértette az IAS 1-et (pénzügyi kimutatások korrekt prezentációja). A vállalat továbbá megváltoztatta a behajthatatlan követelések tartalékalapjára vonatkozó elszámolási módszerét anélkül, hogy azt visszamenőleg alkalmazta volna. Ez ismételt jelentős hatással volt a pénzügyi eredményekre. Megállapítást nyert, hogy ezzel a vállalat megsértette az IAS 8-at (a számviteli eljárások megváltoztatása). A könyvvizsgáló, bár a behajthatatlan követelések tartalékalapjára vonatkozó könyvelési mód következtetlenségét még a kínai számviteli standardok viszonylatában is kiemelte, a kölcsönrel kapcsolatos problémára nem válaszolt. Mivel nem érkezett bizonyíték, amely módosíthatná a fentebbi megállapításokat, megerősítést nyer az is, hogy az exportáló gyártó nem felel meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának második kritériumában megállapított követelményeknek.
- (18) A harmadik exportáló gyártó, aki az ideiglenes intézkedések bevezetését követően is piacgazdasági elbánást kért – a Zhejiang Noblift Equipment Joint Stock Co. Ltd, bizonyítékot nyújtott be arra nézve, hogy jöllehet a külföldi fizetőeszközökkel folytatott tranzakciók eredeti értéken történő elszámolásával kapcsolatos gyakorlata bizonyos esetekben nem felelt meg maradéktalanul az IAS 21-nek, ez nem befolyásolta a vállalat pénzügyi eredményeit. További probléma nem merült fel a vállalat elszámolásaiban az IAS betartásával kapcsolatban. Az adott körülmények között éppen ezért az a döntés született, hogy felül kell vizsgálni az arra vonatkozó következtetéseket, hogy az exportáló gyártó megfelel-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második kritériumának, és engedélyezni kell a vállalatnak a piacgazdasági elbánást. Ami a többi illeti, megerősítést nyernek az ideiglenes rendelet 19–34 preambulumbekezdésében ismertetett megállapítások.
- (19) Meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egy nem együttműködő kínai exportáló gyártó és kapcsolt közösségbeli importőre bizonyos észrevételeket nyújtott be az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban, és piacgazdasági elbánásra, illetve arra az esetre, ha ezt nem kapná meg, egyéni elbánásra tartott igényt. A vállalatok tájékoztatást kaptak arról, hogy nem együttműködő exportáló gyártók – vagyis olyan exportáló gyártók, akik nem nevezték meg magukat, nem fejtették ki álláspontjukat írásban, és nem bocsátottak rendelkezésre információkat a megszabott határidőn belül – az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének, 5. cikke (10) bekezdésének, 9. cikke (5) bekezdésének, valamint 18. cikke (1) bekezdésének megfelelően nem igényelhetnek sem piacgazdasági, sem egyéni elbánást.

2. Egyéni elbánás

- (20) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendeletnek az egyéni elbánással kapcsolatos 35–37 preambulumbekezdéseinek tartalma megerősítést nyer.

3. A rendes érték

3.1. A rendes érték meghatározása piaci elbánásban nem részesülő exportáló gyártók esetében

- (21) A piacgazdasági elbánásban nem részesülő exportáló gyártókra érvényes rendes érték megállapításához a választás ideiglenesen Kanadára, mint piacgazdasági elvek szerint működő analóg harmadik országra esett. Az ideiglenes intézkedések bevezetése után két exportáló gyártó és egy importőr megismételte az ezen választás ellen szóló érveit (lásd az ideiglenes rendelet 41 preambulumbekzdését). Az érveiket alátámasztó további ellenőrizhető bizonyítékot azonban nem nyújtottak be.
- (22) Úgy érveltek továbbá, hogy Kanada kiválasztása, mint piacgazdasági elvek szerint működő analóg harmadik ország, azért sem volt helyénvaló, mert a kézi emelőkocsik kanadai gyártói sokkal magasabb költségeket viselnek mint a kínai gyártók, különösen a teljes bérköltségek vonatkozásában. Ebben a tekintetben egy exportáló gyártó további kiigazítást követelt a KNK-beli saját költségei és a kanadai előállítási költségek közötti különbségek korrekciójára, a másik exportáló gyártó véleménye szerint pedig a már eszközölt kiigazítások igencsak magas mértéke azt jelzi, hogy a kanadai és a kínai kézi emelőkocsik nem összehasonlíthatók.
- (23) Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat megállapítása szerint a kanadai kéziemelőkocsi-piac versenyképes és reprezentatív, a kínai és a kanadai gyártók gyártási létesítményei és módszerei hasonlóak, és a kínai és a kanadai kézi emelőkocsik a vizsgálat céljaira megállapított kritériumok alapján összességében összehasonlíthatóak (lásd az ideiglenes rendelet 40, 43 és 44 preambulumbekzdését). A vizsgálat továbbá megállapította, hogy a kézi emelőkocsik gyártása nem munkaigényes (a teljes bérköltségek Kanadában a teljes előállítási költségeknek legfeljebb 15 %-át teszik ki), éppen ezért a kanadai és a KNK-beli teljes bérköltségek közötti esetleges különbségek nem lennének jelentős hatással a teljes előállítási költségére. Mindezekből kifolyólag elfogadhatatlan az az érv, hogy a munkaerőnek tulajdonítható költségkülönbségek miatt nem helyénvaló Kanada, mint analóg ország kiválasztása.
- (24) Azt az érvet illetően, hogy a kanadai gyártók a kézi emelőkocsikat jelentősen magasabb költséggel állítják elő mint a kínai gyártók, valamint hogy a rendes értéket ki kellene igazítani a kanadai költségek és a KNK-beli gyártó saját költségei közötti különbség alapján, meg kell jegyezni, hogy az előállítási költségekre vonatkozó információt, amelyet az érvet felhozó exportáló gyártó szolgáltatott, nem lehetett elfogadni, mivel a gyártó nem részesült piacgazdasági elbánásban. Ez lényegesen aláássa a költség-összehasonlítási érvet. Éppen ezért a követelést el kell utasítani.
- (25) Azt az érvet illetően, hogy a már eszközölt kiigazítások jelentős mértéke annak a jele, hogy a kanadai és a kínai kézi emelőkocsik nem összehasonlíthatóak, meg kell jegyezni, hogy az összehasonlítandó terméktípusok az érintett iparágban ésszerűnek tekintett kritériumok alapján kerültek kiválasztásra. A terméktípusok összehasonlítását olyan meghatározott alapvető műszaki jellemzők alapján végezték, amelyeket minden piaci szereplő használ, és nincs bizonyíték arra nézve, hogy ez az összehasonlítási mód ne lenne helyénvaló (lásd az ideiglenes rendelet 43 preambulumbekzdését). Éppen ezért az érv elfogadhatatlan.
- (26) Az analóg országra vonatkozó rendes érték meghatározásával kapcsolatban több érv nem merült fel, az ideiglenes rendelet 38–48 preambulumbekzdésében ismertetett megállapítások megerősítést nyernek.

3.2. A rendes érték meghatározása piaci elbánásban részesülő exportáló gyártók esetében

- (27) Egy exportáló gyártó piacgazdasági elbánásban részesült (lásd a 18 preambulumbekzdést fent), a rendes érték az alább ismertetett módon, az alaprendelet 2. cikke (1)–(6) bekezdése alapján került megállapításra.

3.2.1. A belföldi értékesítések általános reprezentativitása

- (28) Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a vizsgálat tárgyát először az képezte, hogy a kézi emelőkocsik belföldi értékesítése független vevők részére reprezentatív volt-e, vagyis hogy az értékesítések összvolumene elérte-e a Közösség felé irányuló megfelelő exportértékesítések összvolumenének legalább 5 %-át. Az érintett exportáló gyártó esetében ez volt a helyzet.

3.2.2. Terméktípusonkénti reprezentativitás

- (29) Ezután az képezte a vizsgálat tárgyát, hogy az exportált terméktípushoz hasonlítható terméktípusok belföldi értékesítése reprezentatívnak tekinthető-e. Ehhez először meg kellett állapítani, hogy melyek azok a belföldi piacon forgalomban lévő típusok, amelyek összehasonlíthatóak. A vizsgálat a belföldön forgalomban lévő kézi emelőkocsik azon terméktípusait tekintette azonosnak vagy közvetlenül összehasonlíthatónak a Közösségbe irányuló kivitel céljaira eladott típusokkal, amelyeknek emelőkapacitása, alvázanyaga, villamérete, hidraulikatípusa és keréktípusa azonos volt.
- (30) Egy adott terméktípus belföldi értékesítése akkor minősült kielégítően reprezentatívnak, ha a típus belföldi, független vevők részére történt értékesítésének összvolumene a vizsgálati időszak során elérte a Közösségbe exportált összehasonlítható terméktípus értékesítési összvolumenének legalább 5 %-át. Néhány exportált terméktípus esetében ez volt a helyzet.

3.2.3. A rendes kereskedelmi forgalom kérdése

- (31) A vizsgálat tárgya először az volt, hogy a fenti terméktípusoknak az exportáló gyártó által végzett belföldi értékesítései az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése szerint a rendes kereskedelmi forgalomban történtek-e.
- (32) Ehhez minden, a vizsgálati időszak alatt a belföldi piacon veszteség nélkül eladott exportált termék-típus esetében megállapításra került a független vevők számára történt belföldi értékesítések aránya:
- a) azon terméktípusok esetében, ahol a belföldi piaci értékesítési volumen több mint 80 %-a nem került az egységköltség alá, és ahol a súlyozott átlagos eladási ár legalább a súlyozott átlagos előállítási költség szintjén volt, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása az érintett típusra vonatkozó, a vizsgálati időszak alatt független vevőknek kifizetett vagy kifizetendő összes belföldi eladási ár súlyozott átlagának kiszámításával történt függetlenül attól, hogy az értékesítések nyereségesek voltak-e;
 - b) azon terméktípusok esetében, ahol a belföldi piaci értékesítési volumen legalább 10 %, de legfeljebb 80 %-a nem került az egységköltség alá, a terméktípusonkénti rendes érték megállapítása a szóban forgó típusra vonatkozó azon belföldi eladási árak súlyozott átlagának kiszámításával történt, amelyek legalább az egységköltség árán valósultak meg;
 - c) azon terméktípusok esetében, ahol a belföldi piaci értékesítési volumen kevesebb mint 10 %-a nem került az egységköltség alá, a vizsgálat úgy tekintette, hogy a szóban forgó terméktípus értékesítése nem rendes kereskedelmi forgalomban történt, ezért a rendes érték számtani képzéssel került kiszámításra.

3.2.4. A valós belföldi áron alapuló rendes érték

- (33) Azokban az esetekben, amikor a 29–31 preambulumbekkezdésben, valamint a 32 preambulumbekkezdés a) és b) pontjaiban ismertetett követelmények teljesültek, a megfelelő terméktípusnál a rendes érték alapjául a vizsgálati időszakban az exportáló ország belföldi piacán független vevők által fizetett vagy fizetendő valós árak szolgáltak, ahogyan azt az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja.

3.2.5. A számtanilag képzett értéken alapuló rendes érték

- (34) A fentebbi, 32 preambulumbekkezdés c) pontja alá eső típusok, illetve azon típusok esetében, amelyek nem kerültek reprezentatív mennyiségben eladásra a belföldi piacon – mint ahogy azt a fentebbi, 30 preambulumbekkezdés említette – a rendes értéket számtani képzés útján kellett megállapítani.
- (35) A számtanilag képzett értéknek az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése alapján történő meghatározásához az érintett exportáló gyártó értékesítési, általános és igazgatási költségeit („SG & A”), valamint azt a súlyozott átlagos nyereséget, amelyet a hasonló terméknek a vizsgálati időszakban a belföldi rendes kereskedelmi forgalomban történő értékesítésével elért, hozzá kellett adni az előállítási költségekhez.

4. Az exportár

- (36) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően nem érkezett észrevétel a közvetlenül a független közösségi vevők részére történő értékesítések esetében megállapított exportárral kapcsolatban. Ezért az ideiglenes rendelet 49 preambulumbekzdésében ismertetett, az exportárnak az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése szerint történő meghatározására vonatkozó megállapítások megerősítést nyernek.
- (37) Két exportáló gyártó esetében ideiglenesen számtani képzés útján került sor az exportár meghatározására az olyan importőrök részére végzett értékesítések esetében, akiknél megállapítást nyert, hogy az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint velük kompenzációs megállapodás áll fenn (lásd az ideiglenes rendelet 49 preambulumbekzdését).
- (38) Az egyik olyan exportáló gyártó és importőre, akik esetében számtani képzés útján került sor bizonyos exportárak meghatározására, úgy érvelt, hogy a közöttük fennálló kapcsolat nem indokolta az exportárak számtani képzés útján történő megállapítását, és hogy az exportáló gyártónak az importőr felé alkalmazott valós árai alapján kellene az exportárakat megállapítani. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy ezeket az exportárakat befolyásolta a felek közötti megállapodás, mely szerint az importőr visel bizonyos termékfejlesztési költségeket. Ennek következtében ezen importőr viszonylatában az átlagos exportárak lényegesen magasabbak voltak, mint más független közösségi vevők viszonylatában. Így az exportáló gyártónak az importőr viszonylatában alkalmazott árait nem lehetett alapul venni az exportárak megállapításához. Ráadásul az exportáló gyártó és az importőr még a vizsgálati időszak vége előtt társulást hozott létre. Ilyen helyzetben az exportárak rendszerint a független közösségi vevők által fizetett viszonteladási árak alapján kerülnének megállapításra számtani képzéssel. Ebben az esetben azonban a vizsgálati időszakban lebonyolított viszonteladási tranzakciók száma nagyon alacsony volt, továbbá az importőr nem időben adta meg a valós tranzakciós árakat és azok nem voltak ellenőrizhetők. Az adott körülmények között ezeket az értékesítéseket nem lehetett figyelembe venni az exportárak végleges kiszámításakor.
- (39) Valójában ez az exportáló gyártó jelentős mennyiségben végzett közvetlen értékesítést független közösségi vevők részére; ezek az értékesítések alapul szolgáltak az exportár megállapításához (lásd a fenti 36 preambulumbekzdést).
- (40) A másik olyan exportáló gyártó, aki esetében egyes exportárak számtani képzéssel kerültek megállapításra, és az érintett importőr észrevételeket nyújtott be az ideiglenes megállapításokat illetően: úgy érveltek, hogy nem áll fenn köztük társulás vagy megállapodás az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében és a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.3. cikkében ismertetett társulás vagy kompenzációs megállapodás értelmében. Éppen ezért az exportáraknak a független vevők esetében alkalmazott viszonteladási árakat alapul vevő számtani képzése nem helyénvaló.
- (41) Ez az érv elfogadhatatlan, mert az exportőr és az importőr által szolgáltatott információk ellentmondásosak voltak. Az exportáló gyártó telephelyén végzett helyszíni ellenőrző látogatás során a vizsgálatot végzők azt az információt kapták, hogy a felek közötti exportárak azért magasabbak jelentősen a szokásos exportárnál, mert az exportáló gyártó és az importőr között különleges megegyezés vagy megállapodás áll fenn. Mi több, minden exportszámla utalt e megállapodás részleteire. Az exportáló gyártó tagadta ilyen írásbeli megállapodás meglétét, de kifejtette, hogy a szóban forgó importőr kész ilyen magas árakat fizetni, hogy ezzel megszerezze és megtartsa az exportáló gyártó egyes termékeinek bizonyos piacokon való kizárólagos értékesítését. Az importőr is tagadta bármilyen különleges kapcsolat meglétét, és a helyszíni ellenőrző vizsgálat során kifejtette, hogy a szóban forgó termékek kiváló minősége miatt fizet ilyen árat az exportáló gyártónak. Ezt az állítást nem támasztotta alá semmi bizonyíték, a vizsgálat eredményei pedig valójában ellentmondtak ennek. Ilyen körülmények között az exportárak nem tekinthetők megbízhatónak, és ki kell igazítani őket vagy azért, mert az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésében foglalt rendelkezések fényében fennáll valamifajta kompenzációs megállapodás, vagy pedig azért, mert az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése a) pontjában foglalt rendelkezések fényében a termékek állítólagos jobb minőségét tükröző fizikai jellemzőkbeli különbségek indokolják ezt. További információk hiányában az exportárak képzése az ideiglenes rendelet 49 preambulumbekzdésében ismertetettek szerint történt.

- (42) Ugyanez az exportáló gyártó és az importőr azon a véleményen volt, hogy a számtanilag képzett exportárak kiszámítása helytelenül történt, mert a számítás során alkalmazott nyereségességi árrés jelentősen nagyobb volt, mint a korábbi esetekben ugyanerre a célra alkalmazott nyereségességi árrések, és így ésszerűtlen volt. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy minden eset saját egyedi szempontjai szerint kerül elbírálásra, és nem lehet egy vizsgálat megállapításait egyszerűen egy másikra átvinni. A szóban forgó esetben a számítások során alkalmazott nyereségességi árrés a vizsgálat során tizenegy, egymástól független importőr által közölt, az érintett termék értékesítésére vonatkozó valós nettó nyereség súlyozott átlaga volt. Nem érkezett olyan bizonyíték, amely ezeket az adatokat megkérdőjelezné. Éppen ezért az állítást el kell utasítani.
- (43) Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy az érintett importőr telephelyén történt ellenőrző látogatást követően egyes vizsgálati árak szükség szerű korrekciójának és az importőr SG & A-költségeinek figyelembevétele céljából a számtanilag képzett exportárak kiszámításának felülvizsgálatára került sor.

5. Az összehasonlítás

- (44) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egy exportáló gyártó egyes exportárak kiigazítását kérte a Közösségbe irányuló közvetlen exportértékesítések és a Közösségbe irányuló, KNK-beli kereskedőkön keresztül történő exportértékesítések kereskedelmi szintjei közötti különbségekre vonatkozóan az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontja i. alpontjának megfelelően. Úgy érvelt, hogy a kínai kereskedőkön keresztül folyó exportértékesítések esetében további értékesítésekre is sor kerül a kereskedők felé; a Közösségbe irányuló közvetlen kivitel esetében ezekre általában nincs szükség. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet fent hivatkozott cikke úgy rendelkezik, hogy olyan esetekben lehet biztosítani a kereskedelmi szintek eltéréseinek kiigazítását, amikor bizonyítást nyer, hogy következetes és határozott különbségek vannak az exportáló ország hazai piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó szerepe és árai között. A szóban forgó esetben az exportáló gyártó a kiigazítás szükségességét nem a belföldi értékesítéseinek, hanem az exportértékesítéseinek körülményeire hivatkozva követelte, és erre hivatkozva próbálta azt bizonyítani. Ez viszont nem kielégítő alap a kereskedelmi szintek kiigazításának követeléséhez. A vizsgálat ráadásul kimutatta, hogy a szóban forgó exportáló gyártó összes kivitele, csakúgy mint az analóg országban végzett belföldi értékesítések kereskedők részére történtek, vagyis nem volt eltérés a kereskedelmi szintekben az exportár és a rendes érték között.

6. A dömpingkülönbségek

- (45) A többi exportáló gyártóra vonatkozó dömpingkülönbséget kiszámításából (lásd az ideiglenes rendelet 53 preambulumbekendését) a piacgazdasági elbánásban részesülő exportáló gyártó már kimaradt. Az ideiglenes rendelet 52 és 53 preambulumbekendésében ismertetett megállapításokhoz további észrevétel nem érkezett, így azok megerősítést nyernek. A piacgazdasági elbánásban részesülő exportáló gyártó esetében a dömpingkülönbséget megállapítására a fentebbi, 28–35 preambulumbekendésben a Közösségbe exportált minden egyes típus esetében meghatározott súlyozott átlagos rendes értéknek és a megfelelő típus súlyozott átlagos exportárának összehasonlítása alapján került sor. A fenti módosításokat követően végül megállapított dömpingkülönbségek a vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó ár százalékában kifejezve következtek:

Ningbo Liftstar Material Transport Equipment Factory	32,2 %
Ningbo Ruyi Joint Stock Co. Ltd	28,5 %
Ningbo Tailong Machinery Co. Ltd	39,9 %
Zhejiang Noblelift Equipment Joint Stock Co. Ltd	7,6 %
Az összes többi vállalat	46,7 %

E. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG

1. A közösségi gyártás

- (46) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 55–56 preambulumbekendésében ismertetett, a közösségi gyártással kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

2. A közösségi iparág meghatározása

- (47) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 57 preambulumbekzdésében ismertetett, a közösségi iparág meghatározásával kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

F. A KÁR

1. A közösségi felhasználás

- (48) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 58 és 59 preambulumbekzdésében ismertetett, a közösségi felhasználással kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

2. Kézi emelőkocsi behozatala a KNK-ból a Közösségbe

- (49) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 60–64 preambulumbekzdésében ismertetett, a kézi emelőkocsiknak a KNK-ból a Közösségbe történő behozatalával kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

3. A közösségi iparág helyzete

- (50) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egy exportáló gyártó megkérdőjelezte, hogy a közösségi iparágat kár érte. A következőkre mutatott rá: a közösségi iparág gyártási kapacitása növekedett a bázisidőszakban; a készletek 2001 utáni alakulása nem a közösségi iparág által elszenvedett kár jelének, hanem a javulás jelének tekinthető; a közösségi gyártók által eladott kézi emelőkocsik eladási ára és piaci részesedése 2003-ban és a vizsgálati időszakban stabil maradt; a közösségi iparág jövedelmezősége 2000 és 2001 között növekedett; a közösségi iparág beruházási szintje több mint megkétszereződött, ami arra utal, hogy nem volt tőkehiány, valamint a bérek stabilitását pozitív mutatóként kell értékelni.
- (51) Azt az érvet illetően, hogy a közösségi iparág gyártási kapacitása növekedett, és hogy ez nem arra utal, hogy kárt szenvedett volna, meg kell jegyezni, hogy bár a gyártási kapacitás növekedése a bázisidőszakban összességében 3 % volt, a gyártási kapacitás 2002 és a vizsgálati időszak között közel 2 %-kal csökkent. Valójában csak 2001-ben és 2002-ben növekedett a gyártási kapacitás, amikor beruházásokra került sor. Ezek a fejlemények nem értelmezhetők úgy, hogy a közösségi iparág nem szenvedett kárt, különösen, ha ugyanezen időszakban a felhasználás 17 %-kal növekedett.
- (52) Azt az érvet illetően, hogy a készletek 2001 utáni alakulása nem azt jelzi, hogy a közösségi iparág kárt szenvedett, hanem azt, hogy növekedésen ment keresztül, meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet 67 preambulumbekzdésében ismertetett magyarázaton kívül – amely arra vonatkozott, hogy miért nem tekinthető ez a mutató a közösségi iparág gazdasági helyzetét szempontjából különösen relevánsnak – nem szabad elfelejteni, hogy a készletek a bázisidőszakban összességében 14 %-kal növekedtek. Az a tény, hogy 2001-ben volt egy kiugró érték, nem változtat semmit azon a megállapításon, hogy a készletek legalábbis hozzájárulhattak a közösségi iparág kárhelyzetének kialakulásához.
- (53) Azt az érvet illetően, hogy a közösségi gyártók által értékesített kézi emelőkocsik eladási ára és piaci részesedése stabil maradt 2003-ban és a vizsgálati időszakban, meg kell jegyezni, hogy a vizsgálati időszak a 2003. évből 9 hónapot felel. Meg kell jegyezni, hogy a kárelemzés több éves időszakra terjed ki, és hogy mind a közösségi iparág piaci részesedése, mind az iparágban érvényesülő eladási ár jelentősen csökkent a bázisidőszakban. Ezt nem is vonták kétségbe.
- (54) Azt az érvet illetően, hogy a közösségi iparág jövedelmezőségének növekedése 2000 és 2001 között nem arra utal, hogy a közösségi iparág kárt szenvedett volna, meg kell jegyezni, hogy a jövedelmezőség kis mértékben ugyan növekedett a 2000. évi 0,28 %-ról a 2001. évi 0,51 %-ra, ezt követően azonban folyamatosan csökkent, és a vizsgálati időszakban elérte a – 2,31 %-ot. Ez egyértelműen kárhelyzetet jelez.

- (55) Azt az érvet illetően, hogy a közösségi iparág beruházási szintje több mint megkétszereződött, vagyis nem volt tőkehiány, emlékeztetni kell arra, hogy – ahogyan ezt az ideiglenes rendelet 76 preambulumbekézése kifejti – nagyobb beruházásokra 2001-ben és 2002-ben került sor abból a célból, hogy lecseréljék az elhasználódott gyártási létesítményeket, és ezzel lehetővé tegyék, hogy a közösségi iparág versenyképes maradjon. Párhuzamosan a jövedelmezőség csökkenésével a beruházások 40 %-kal csökkentek 2002 és a vizsgálati időszak között, és ez arra utal, hogy tőkehiány állt fenn. Ez megint csak egyértelműen kárhelyzetet jelez.
- (56) Azt az érvet illetően, hogy a bérek stabilitását pozitív mutatóként kell értékelni, meg kell jegyezni, hogy ezt a tényezőt a bérek és a foglalkoztatás alakulásának összefüggésében kell megvizsgálni. Egyértelműen látható a foglalkoztatottak számának csökkenéséből, hogy az iparág kárt szenvedett. Azt, hogy a bázisidőszakban a közösségi gyártók a béreket nem tudták az inflációnak megfelelően emelni a tisztességtelen verseny miatt, negatív mutatónak kell tekinteni.
- (57) Éppen ezért az exportáló gyártónak az e rendelet 50–56 preambulumbekézésében megvizsgált érveit el kell utasítani.
- (58) Egyes importőrök azzal érveltek, hogy a közösségi iparág jelentősen alacsonyabb áron kínált értékesítésre kézi emelőkocsikat, mint a kínai gyártmányú kézi emelőkocsik eladási ára volt, és ez arra utal, hogy a közösségi iparág nincs kárhelyzetben. Ezt az érvet cáfolja, hogy a vizsgálat jelentős, 55 % feletti áralá kínálást állapított meg (lásd az ideiglenes rendelet 64 preambulumbekézését), így az érvet nem lehet elfogadni.
- (59) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 65–84 preambulumbekézésében ismertetett, a közösségi iparág helyzetével kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

4. Véggövetkeztetés a kárról

- (60) Végezetül az ideiglenes rendelettel összhangban megállapítást nyer, hogy minden olyan kárra utaló mutató, amely releváns, negatív tendenciát mutatott. További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 85–87 preambulumbekézésében ismertetett, a kárra vonatkozó véggövetkeztetéssel kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

G. A KÁROKOZÁS OKSÁGI ÖSSZEFÜGGÉSEI

1. Bevezetés

- (61) Az ideiglenes rendelet 88 preambulumbekézésében ismertetett, a károkozás oksági összefüggéseire vonatkozó bevezetéssel kapcsolatos észrevételek hiányában a megállapítás megerősítést nyer.

2. A dömpingelt behozatal hatása

- (62) Egy exportáló gyártó és egyes importőrök arra hivatkoztak, hogy az Eurostat behozatali adatainak használata nem alkalmas az érintett termék behozatali volumenének és piaci részesedésének meghatározására, mivel annak nincsen saját KN-kódja. Azzal érveltek, hogy a kérdéses két KN-kód alá más termékek is tartoznak – az egyik alá a kész termék, a másik alá a részegységek vannak besorolva –, így az Eurostat adatai nem adnak pontos képet a dömpingelt behozatal hatásáról. Meg kell jegyezni, hogy nem nyújtottak be bizonyítékot arra nézve, hogy jelentős mennyiségű más termék lenne besorolva a kész terméket jelölő 8427 90 00 KN-kód alá, mely kód a dömpingelt behozatal volumenének meghatározására szolgált. Ami azt illeti, ugyanezek az érdekelt felek az Eurostatnak pontosan erre a KN-kódra vonatkozó behozatali adatait használták fel az egyéb harmadik országból származó kézi emelőkocsik behozatali trendjeire vonatkozó állításaik alátámasztására. Azt is figyelembe kell venni, hogy a KN-kód szigorú definíciója következtében az ezen vámtarifaszám alatt a Közösségbe belépő termékek túlnyomó többsége valóban azonos az érintett termékkel. A másik, a 8431 20 00 KN-kódot illetően – amelyhez kizárólag vagy főleg a 8427-es vámtarifaszám alá tartozó gépekhez használatos részegységek tartoznak – meg kell jegyezni, hogy az Eurostat ezen kód esetében olyan kis mennyiségű importot jelentett, hogy a vizsgálat ezt az értéket nem vette figyelembe az érintett termék behozatali volumenének és piaci részesedésének megállapításakor. Éppen ezért az érv elfogadhatatlan.

- (63) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 89–91 preambulumbekzdésében ismertetett, a dömpingelt behozatal hatásával kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

3. Más tényezők hatásai

- a) *A közösségi iparág exportteljesítménye*
- (64) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egy exportáló gyártó azzal érvelt, hogy téves értékelés született a közösségi iparág exportteljesítményét illetően. A vizsgálat szerint az exportértékesítések közel 50 %-kal csökkentek 2000 és a vizsgálati időszak között, ami jelentős hatással volt a közösségi iparág teljesítményére. Meg kell jegyezni, hogy ha abszolút értékben csökkent is a kivitel, a bázisidőszakban a közösségi iparág összes értékesítésének átlagosan csak 11 %-át tette ki. Ráadásul míg a közösségen belüli értékesítések veszteségesek voltak, a kivitel továbbra is termelt némi nyereséget a vizsgálati időszakban. Éppen ezért a kivitel csökkenése nem tekinthető olyan tényezőnek, amely jelentősebb kárt okozott volna a közösségi iparágban. Következésképpen az érvet el kell utasítani, és az ideiglenes rendelet 92 és 93 preambulumbekzdésében ismertetett megállapítások megerősítést nyernek.
- b) *A közösségi iparág beruházásai*
- (65) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 94 preambulumbekzdésében ismertetett, a közösségi iparág beruházásaival kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.
- c) *Behozatal más harmadik országokból*
- (66) Két exportáló gyártó és egyes importőrök azt állították, hogy az ideiglenes rendelet 95 preambulumbekzdésében ismertetett megállapításokkal ellentétben egyéb, a KNK-n kívüli országok – különösen Brazília és India – kihasználták, hogy az euró erős volt, és jelentősen növelték az értékesítést a közösségi piacon. Tekintettel arra, hogy az olyan harmadik országokból, mint Brazília és India származó behozatal csak megközelítőleg 1 %-át teszi ki az érintett termék kínai importjának, esetleges hatása jelentéktelennek tekinthető. Éppen ezért az állítást el kell utasítani.
- (67) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 95 és 96 preambulumbekzdésében ismertetett, az egyéb harmadik országokból származó behozattal kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.
- d) *Az EUR/USD árfolyam*
- (68) Egy exportáló gyártó és egyes importőrök arra hivatkoztak, hogy a megállapított áraláknálás egy része az USD euróval szembeni gyengeségének tudható be és nem a dömpingelt importáraknak. Nem nyújtottak be azonban bizonyítékot, amely kimutatná a KNK-ból származó, USD-ben számlázott behozatal volumenét, és így lehetőséget adna annak általános felmérésére, hogy az árfolyam volt-e valamilyen hatással az árakra. Mindenesetre még ha az összes KNK-ból származó behozatalra USD-ben került is volna sor – amit a vizsgálat eredményei nem támasztanak alá –, az érintett termék importára a bázisidőszakban tapasztalt 34 % helyett csak 25 %-kal csökkenhetett volna (az USD értékcsökkenése az euróval szemben). Végül meg kell jegyezni, hogy két egyedi eset kivételével – melyek esetében a behozatal volumene egyértelműen elhanyagolható volt – a KNK-n kívüli összes egyéb országból származó behozatal összességében csökkent annak ellenére, hogy ezek az országok szintén előnyös helyzetbe kerültek az euró felértékelődésével. Ez arra utal, hogy az árfolyamváltozások nem lehettek a KNK-ból származó dömpingelt behozatal felfutásának számottevő okozói. Következésképpen az állítást el kell utasítani, és az ideiglenes rendelet 98 preambulumbekzdésében ismertetett megállapítások megerősítést nyernek.
- e) *Az értékesítési magatartás*
- (69) Egy exportáló gyártó és egyes importőrök megismételték azt az érvüket, hogy a panaszosok olyan nagy, az anyagmozgató ágazatban tevékeny vállalatok, amelyek számára a kézi emelőkocsik csak a segédtermék szerepét töltik be, melynek segítségével nagyobb, drágább termékeket adhatnak el. Mivel új bizonyítékot nem nyújtottak be, az ideiglenes rendelet 99 és 100 preambulumbekzdésében ismertetett megállapítások megerősítést nyernek.

- f) *Stratégiai tévedések, amelyeket az EK-beli gyártók követtek el, mint például gyenge minőségű termékek és a saját részegységgyártás*
- (70) Egy exportáló gyártó megismételte azt az állítását, hogy a közösségi gyártók saját maguk okozták maguknak a kárt azáltal, hogy gyenge minőségű termékek gyártására összpontosítottak és a részegységek gyártását kiszervezéssel oldották meg. Az állítás alátámasztására azonban nem érkezett új bizonyíték. Meg kell jegyezni, hogy az állítást a Bizottság már megvizsgálta, és az ideiglenes rendelet 101–103 preambulumbekzdése – mely itt megerősítést nyer – határozottan foglalkozott vele.

4. Véggövetkeztetés az oksági összefüggésekről

- (71) További olyan észrevételek hiányában, melyek megváltoztathatnák az ideiglenes döntést, az ideiglenes rendelet 104 és 105 preambulumbekzdésében ismertetett, az oksági összefüggésekre vonatkozó véggövetkeztetés megerősítést nyer.

H. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE

1. Általános megjegyzések

- (72) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 106 preambulumbekzdésében ismertetett, a Közösség érdekével kapcsolatos általános megjegyzésekre vonatkozó ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

2. A közösségi iparág érdeke

- (73) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egy importőr arra hivatkozott, hogy a Közösségben korábban bezárt termelőüzemeket nem fogják újra megnyitni, és így nem fognak új munkahelyeket teremteni a dömpingellenes intézkedések bevezetése következtében. Az állítást azonban nem támasztották alá bizonyítékkal. Ha nem is nyitottak meg újra már bezárt üzemeket, meg kell jegyezni, hogy a közösségi iparág kapacitásának kihasználtsága a vizsgálati időszakban csupán 46 % volt. Ez egyértelműen arra utal, hogy a közösségi iparágban lehetősége van növekedésre mind a termelés, mind az értékesítés vonatkozásában, amennyiben a tisztességes verseny kerül fölénybe a közösségi piacon. Éppen ezért az érvelés elfogadhatatlan.
- (74) Egy exportáló gyártó és egyes importőrök azzal érveltek, hogy a közösségi iparágban a kézi emelők terén végzett tevékenysége az összetevékenységhöz képest elhanyagolható, különösen a foglalkoztatást illetően, következésképpen ilyen intézkedések csak korlátozott mértékben állnak érdekükben a piac egyéb szereplőire képest. Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az exportáló gyártóknak nincs joguk arra, hogy a közösségi iparág érdekének vizsgálatával kapcsolatban állításokat tegyenek. Ugyanez érvényes a szállítók, kereskedők és felhasználók alább megvizsgált érdekeire. A felhozott érveket a Bizottság mindazonáltal megvizsgálta. Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi iparág a vizsgálati időszakban hozzávetőlegesen 434 munkavállalót alkalmazott a kézi emelőkocsik esetében, míg az együttműködő importőrök például mintegy 74-et. Meg kell jegyezni továbbá, hogy egyes közösségi gyártók szinte kizárólag kézi emelőkocsik gyártásából és értékesítéséből tartják fenn magukat. Éppen ezért az érv elfogadhatatlan.
- (75) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 107–109 preambulumbekzdésében ismertetett, a közösségi iparág érdekével kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

3. A közösségi szállítók érdeke

- (76) Egy exportáló gyártó arra hivatkozott, hogy az, hogy a közösségi szállítók nem képviseltetik magukat, annak a jele, hogy a KNK-ból történő behozatal nem volt negatív hatással üzleti vállalkozásukra. Ez az állítás elfogadhatatlan. A közösségi iparág bizonyos részegységek tekintetében a közösségi szállítókra van utalva, így nem ésszerű abból kiindulni, hogy nem érték őket negatív hatások. További közösségi üzemek bezárása további hatással lehet a vállalkozásukra. Újabb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 110 preambulumbekzdésében ismertetett, a közösségi szállítók érdekével kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

4. A nem kapcsolt importőrök/kereskedők érdekei

- (77) Egy exportáló gyártó azt állította, hogy a vizsgálat figyelmen kívül hagyta a kisebb importőrök érdekeit, akik főként kézi emelőkocsikra összpontosítják tevékenységüket. Meg kell jegyezni, hogy azon importőrök beadványait, akik határidőn belül megnevezték magukat és kielégítő mennyiségű információt szolgáltatottak, a vizsgálat maradéktalanul figyelembe vette. Az együttműködő, nem kapcsolt importőrök között voltak olyan vállalkozások, amelyek két-három munkavállalót alkalmaznak. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az együttműködő importőrök által szolgáltatott információk szerint a kéziemelőkocsi-üzletük igencsak nyereséges volt (a forgalom 50 %-át is elérő nettó nyereség). Éppen ezért ésszerű abból kiindulni, hogy az ő üzleti vállalkozásuk esetében a dömpingellenes intézkedések bevezetésének hatása viszonylag csekély lesz. Következésképpen az érv nem fogadható el, és az ideiglenes rendelet 111–114 preambulumbekzdésében ismertetett megállapítások megerősítést nyernek.

5. A felhasználók érdeke

- (78) Két exportáló gyártó és egyes importőrök azt állították, hogy a kínai kézi emelőkocsiknak az intézkedések bevezetését követő áremelkedése közvetlen és aránytalan hatást gyakorol olyan közösségi boltok, üzletek és gyárak százazeire, amelyek kézi emelőkocsikat használnak. Meg kell azonban jegyezni, hogy a kézi emelőkocsik egyetlen ilyen közösségi felhasználója sem nyújtott be észrevételt az ideiglenes rendeletben ismertetett megállapításokhoz. Mivel az állítást nem támasztotta alá bizonyíték, vissza kell utasítani.
- (79) További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet 115 és 116 preambulumbekzdésében ismertetett, a közösségi felhasználók érdekével kapcsolatos ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

6. A közösségi érdekre vonatkozó végkövetkeztetés

- (80) A fent ismertetettek következtében a közösségi érdekre vonatkozólag az ideiglenes rendelet 117–119 preambulumbekzdésében levont végkövetkeztetések megerősítést nyernek.

I. A VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

- (81) Bizonyítékokkal alátámasztott észrevételek hiányában a kár megszüntetéséhez szükséges szint megállapításához alkalmazott, az ideiglenes rendelet 120–123 preambulumbekzdésében ismertetett módszer megerősítést nyer.
- (82) A módszer alapján kiszámításra került a kár megszüntetéséhez szükséges szint, melynek segítségével megállapítást nyert a véglegesen bevezetendő intézkedések szintje.

2. A vám formája és szintje

- (83) A fentiek fényében, valamint az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének megfelelően végleges dömpingellenes vámot kell kivetni a megállapított dömpingkülönbözetek szintjén, mivel a kár megszüntetéséhez szükséges szint valamennyi érintett exportáló gyártó esetében magasabbnak bizonyult a dömpingkülönbözeteknél.
- (84) A fentiek alapján a végleges vámtételek a következők:

Vállalat	Vámtétel
Ningbo Liftstar Material Transport Equipment Factory	32,2 %
Ningbo Ruyi Joint Stock Co. Ltd	28,5 %
Ningbo Tailong Machinery Co. Ltd	39,9 %
Zhejiang Noblelift Equipment Joint Stock Co. Ltd	7,6 %
Az összes többi vállalat	46,7 %

- (85) Az ebben a rendeletben meghatározott vállalat-specifikus dömpingellenes vámtételek a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján lettek kiszabva. Ezért azok a vizsgálat során az e vállalatok tekintetében észlelt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (szemben az „összes többi vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) így kizárólag az érintett országból származó, az említett vállalatok – így konkrét jogi személyek – által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Az e rendelet rendelkező részében név és cím szerint nem szereplő bármely más vállalat – a konkrétan megemlített vállalatok kapcsolt vállalatait is beleértve – által előállított importált termékek esetében nem alkalmazhatók ezek a vámtételek, így azok esetében az „összes többi vállalatra” vonatkozó vámtételt kell alkalmazni.
- (86) Az e vállalat-specifikus dömpingellenes vámtételek alkalmazására irányuló bármely kérelmet (pl. a jogalany nevében bekövetkezett változást követően, vagy új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz ⁽¹⁾ kell intézni, haladéktalanul mellékelve minden releváns információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, belföldi és exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például az ilyen névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységben bekövetkezett változással függenek össze. Amennyiben szükséges, a rendeletet az egyedi vámtételek alkalmazására jogosult vállalatok listájának frissítésével ennek megfelelően módosítják.

3. Az ideiglenes vám beszedése

- (87) A megállapított dömpingkülönbségek mértékére való tekintettel, valamint a közösségi iparágak okozott kár nagyságának fényében, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket az e rendelettel véglegesen kivetett vám összegének erejéig véglegesen be kell szedni. Amennyiben a végleges vám magasabb az ideiglenes vámnál, csak az ideiglenes vám szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni.

4. Kötelezettségvállalások

- (88) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetését követően két exportáló gyártó hajlandónak mutatkozott arra, hogy az alaprendelet 8. cikkének rendelkezéseivel összhangban kötelezettségvállalásokat ajánljon fel. A Bizottság megvizsgálta az árra vonatkozó kötelezettségvállalások formájában teljesítendő szerződéses jogorvoslat lehetőségét. Meg kell azonban jegyezni, hogy az egyik ilyen exportáló gyártó nem működött együtt a vizsgálat során, és így nem volt lehetőség minimálárak megállapítására, mivel sem piaczgazdasági elbánást, sem egyéni elbánást nem kapott, e rendelet 19 preambulumbekezdésében meghatározottak szerint. Továbbá megállapítást nyert, hogy az érintett termék nagy számú (több száz) különböző típusban létezik, amelyeket rendszeresen továbbfejlesztnek vagy egyéb módon módosítanak. Ezenkívül az exportáló gyártók közvetlenül vagy leányvállalataikon keresztül más termékeket is értékesítenek ugyanazoknak a vevőknek. Ilyen körülmények között gyakorlatilag lehetetlen lenne az árra vonatkozó kötelezettségvállalások ellenőrzése. Éppen ezért kötelezettségvállalások elfogadása kivihetetlennek bizonyult ebben a konkrét vizsgálati eljárásban, így a felajánlásokat el kellett utasítani. Az exportáló gyártók ennek megfelelően értesítést kaptak, és megkapták a lehetőséget észrevételek benyújtására. Észrevételeik azonban nem változtattak a fenti végkövetkeztetésen,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) A Kínai Népköztársaságból származó, az ex 8427 90 00, illetve az ex 8431 20 00 KN-kód 8427 90 00 10 és 8431 20 00 10 TARIC-kód) alá tartozó kézi emelőkocsik és alapvető részegységeik, vagyis az alváz és a hidraulika behozatalára végleges dömpingellenes vám kerül kivetésre.

⁽¹⁾ Európai Bizottság, Kereskedelmi Főigazgatóság, B Igazgatóság, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brüsszel.

(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra a következő végleges dömping-ellenes vámtételt kell alkalmazni:

Kínai Népköztársaság	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Ningbo Liftstar Material Transport Equipment Factory, Zhouyi Village, Zhanqi Town, Yin Zhou District, Ningbo City, Zhejiang Province, 315144, PRC	32,2	A600
Ningbo Ruyi Joint Stock Co. Ltd, 656 North Taoyuan Road, Ninghai, Zhejiang Province, 315600, PRC	28,5	A601
Ningbo Tailong Machinery Co. Ltd, Economic Developing Zone, Ninghai, Ningbo City, Zhejiang Province, 315600, PRC	39,9	A602
Zhejiang Noblift Equipment Joint Stock Co. Ltd, 58, Jing Yi Road, Economy Development Zone, Changxin, Zhejiang Province, 313100, PRC	7,6	A603
Az összes többi vállalat	46,7	A999

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A Kínai Népköztársaságból származó, az ex 8427 90 00, illetve az ex 8431 20 00 KN-kód (a 8427 90 00 10 és a 8431 20 00 10 TARIC-kód) alá tartozó kézi emelőkocsi és alapvető részegységeik behozatalára a 128/2005/EK rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket az alább meghatározott szabályoknak megfelelően véglegesen be kell szedni. A biztosított összegeknek azt a részét, amely meghaladja a végleges dömpingellenes vám összegét, fel kell szabadítani. Amennyiben a végleges vám magasabb az ideiglenes vámnál, csak az ideiglenes vám szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. július 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
J. STRAW